

Ա Ր Ե Ի Մ Ո Ի Տ Ք

ԱՐՁԱԳՊՆԳ ԵՒՐՈՊԱՅԻ ԼՈՒԾԱԿՈՐՈՒԹՅԱՆ.

Մ. Տար. ԹԻ. ԼԳ. Հասարակական Գրքարանի Կենտրոնական Գրասենյակ : Գործակալք. — Բարձր, Արցախի Մարտիկներ, 33, թու Վիտուս. 1959 Հոկտեմբեր 1.
— Գոլի, Արցախի Միջինական, — Իզմիր, Արցախի Ազգային, — Սերիզա, Արցախի Մեծ Կոստանտինոս Եղբայրք :

ԼՈՍՒԹՈՎ ԲԱՐՈՅԱԿՍՆ.

Միեւջիչ օրագիրը Յիւրը վարժապետներին բնու-
միւնը յիշելէ ետե՛ր Պարոն Ակոբի մը մէկ բանի
խօսքերը կը հրատարակէ : Կերականներն Յէ՛ր
Պարոն Ակոբը նոյն ինքն նոյնազգի Պ. Յ. Կանիկեան
Էջիկեանն է, որ օտնանեան խրատաւաւսի սրտը
ունի և որ սոխի մը չկորուարներ զայն կատարելա-
նակն անձանած մարդերու քով :

Պարոն Ակոբը, ինչպէս կ'ըսէ Միեւջիչը, գիտէ որ
խրատը՝ սուտոյն միայն նանկէ և և չ'ազնւոյ բնու-
ղիւնը աշակերտի գոտարձաններէ մը գրելէ : Արգի-
լե Պարոն Ակոբը իրաւունք ունի այս կերպ վարուե-
լու և իր մտքերուն ինտուստիւնը ծառայելու
նոտարակութեան տալի : Պարոն Ակոբը հասարակ-
րիւմ պաշտօնաւոր մ'է, և սրտնեան Քեչիտ բաշան
գինը խրատաւաւ քրատ, կը փախարի Քիւրքերուն
յայտնել որ արժանի էր այսպիսի պաշտօնի մը :
Պարոն Ակոբը չ'իրնար մտնալ որ մարդ ասուն կեն-
դանի մ'է, և սրբան շատ խօսի, երկար խօսի, լա-
խօսի, այնքան անասունէ կ'որոշուի : Ուստի
Պարոն Ակոբը խրատ տալէ չ'աղքիւր : Կը կրկնենք
Պարոն Ակոբը իրաւունք ունի, և զոն ենք մանասանը
որ կ'իմաց կրակարարութեւ կը խօսի. վասն զի այս
կերպով եմէ իր անուշիկ ձայնը մինչև մեզ չ'որ, իր
խրատները մեր աչքին առջև կը շարունին և.....
աւրախանին կուտան :

Պարոն Ակոբը այս անգամ աշխերաններու կը խօսի.
ուսկէ կրնանք հետեցընել որ իր դասերը սուտներ
է և մը Սորոսն չ'երկար : Պարոն Ակոբին խօսքերը
այսօր աւելի կ'իտ ունին. բնենք նոյնը ուրեմն
ինչ կ'ըսէ, ինչ կը խրատէ Պարոն Ակոբը : Ո՛ր Են-

մասի Յուներ, կը գրէ: անիկա բնի վրայէ, աշխա-
տեցէք ձեզ տեսնել « մանասանը ձեր նոյնն զիկը
ձեր մտքի բարձրութեան հաստատար. կրնանք ինք
չբաւել, ասին բանէ մեր ԵԱՐՈՅԱԿՍԷ պէտք է » :
Մ'զնիւ խրատ : Պարոն Ակոբը ինտուստիւնն պատ-
գամ է : Անճարին կը Յուի մեզ ասիլ տակի մեծ
ճշմարտութիւն մը գտնել և Յիւրը նախախնդրու
հա-
ղորդել : Երանի ասանց որ աշակերտի խրատի ար-
ժանի կ'ըլլան : Ասեալն կը բնենք որ Պարոն Ակոբին
աւաջ փիլիսոփայ մը այս ճշմարտութիւնը հաստա-
տար էր : Ղևոս չ'ունի : Պարոն Ակոբը զայն կը կրկ-
նէ թիչ մը փախարակ և զարդարելով. ինչ կ'ըլլայ
եղիւ..... : ճշմարտութիւնը կրկնութեան չ'աւանդա-
րիւր և գիտենք որ, եմէ մերկանալով յարմուի,
ամենու և ստիպալ կուտայ : Պարոն Ակոբը լաւ կ'ըսէ
ուրեմն աշակերտ գոտարձանը վարուիլ, Յիւրքերուն
փախուի սիրտը աւաջ եղամ է :

Բայց ինչ է բարձրան : Անն հոս կ'սկսի դժուար-
ութիւնը : Պարոն Ակոբը զուցէ չ'զգար եւ ինչ ծանր
խնդիր մը կը յազէ այս աղին. բաները իր ինտու-
սան բնիւնէ նանկով : Բնոր խօսքի մը սրտէքը
չ'ենք ուրանար, բայց բնորը գործը վերագոյն կը
գտանք. ուստի գործնականին մէջ միայն բարձրան
բնուելու ստիպութեան ունինք : Պարոն մէջ ասար
« խարտատ սկիւնին » կ'ըսեն ունենք : Հոգ չ'է :
Թորոտի մը կարծիքը Թորոտներէ կ'ընտրուուի և ի
զարմ կը գրուի : Պարոն Ակոբը այս տեսակ մարդե-
րու հետ յարաբերութիւն չ'ունի և Միեւջիչ պէս կար-
միր օրագիրի մէջ կը հրատարակէ իր Յուրը :

Չ'ենք ուղեր մինչև Արխատուել կամ Բանն կրնայ

և այս խնդիրին լուծումը բերել : Պարոն Ակոբը ,
 Թէպէտև Եֆէնտի, քրիստոնեայ է, և եթէ մեր լրածը
 նշանակենք , եռանդոտ քրիստոնեայ : Տարակոյս
 չ'ունինք : Պարոն Ակոբը օրերով Գաբրիէլ Այվա-
 զովսքի վարդապետին հետ զլուխ զլուխ տուեր և
 հրահանգուեր է կրօնքի խնդիրներու մէջ : Աւետա-
 րանը բանանք ուրեմն և տեսնենք ինչ կ'ըսէ մեզ
 այս սուրբ զիրքը : Եթէ լաւ մը կ'ըմբռնենք և եթէ
 չ'ենք սխալիր բոլոր Քրիստոսի բարոյականը կը
 հիմնուի այս վճիռին վրայ. « Մի ըներ ուրիշին ինչ
 որ չ'ես ուզեր որ քեզ ընեն » . կամ հաստատելով .
 « Ըրէ ուրիշին ինչ որ կ'ուզես որ քեզ ընեն : » Պա-
 րոն Ակոբը չկրնար մերժել այս սուրբ խօսքը առանց
 քրիստոնէութեան շէնքին սիւներէ մէկը կործանելու :
 Պարոն Ակոբը այսքան համարձակ չ'ենք կարծեր ,
 Թէպէտև զինքը չճանչնանք : Ուրեմն երբ քրիստո-
 նեայ Պարոն Ակոբը բարոյական կը բարոզէ, ներելի
 է մեզ երևակայել որ Քրիստոսի պատուէրը կը յիշէ .
 « Մի ըներ ուրիշին ինչ որ չ'ես ուզեր որ քեզ ընեն : »

Արդ քրիստոնեայ Պարոն Ակոբը ըրաւ մեզ ինչ
 որ չ'ուզէր որ մենք իրեն ընենք : Ուրեմն, ...
 ըսելը դիւրին է գրելը դժուարին, ուրեմն Պա-
 րոն Ակոբը գործով միշտ չկատարէր ինչ որ խօսքով
 միշտ կը քարոզէ, ուրեմն Պարոն Ակոբին բարոյա-
 կանը չ'ունի այն անդիմադրելի ազդումը որով
 միայն խրատը համոզում կուտայ և հետևապէս բարքը
 կ'ուղղէ, ուրեմն . . . . . : Ասկէ աւելի չ'ենք ըսեր, և
 կը լռենք , վասն զի խրատատուի մը նմանելու
 փափագ չունինք : Պարոն Ակոբին նմանած կ'ըլլանք :

Մի Պարոն Ակոբ Բարիզ եկար, կրթութիւն առիք .
 « այս չբաւէր » : Փիլիսոփայութիւն սովորեցար .
 « այս ալ չբաւէր » : « Ձեր միտքի բարձրութիւնը հա-
 ւասարեցաւ ձեր հոգւոյ » . « այս ևս չբաւէր » : « Ամեն
 բանէ վեր քարոյական պէտք է » : Մի ընէք ուրեմն
 ուրիշին ինչ որ չ'էք ուզեր որ ձեզ ընեն, եթէ կը
 ցանկար որ ձեր բերնէ ելածը ընդունուի և արդիւ-
 նաւորուի սիրտերու մէջ : Խրատատու անձի մը
 առաջին պարտաւորութիւնն է խօսքին և գործին մէջ

հսկաստութիւն չընել, և բարոյականը կը սանձանուի
 զիտութիւն պարտաւորութեան : Պարտաւորութիւնը
 խրատատու մը չ'է, ըսաւ Պ. Ժիւլ Սիմօն, տէր
 մընէ (1) : Ասիկա ևս կը հրամայէ « չ'ընել ուրիշին
 ինչ որ չ'էք ուզեր որ ձեզ ընեն . » հնազանդ եղիք
 անոր, և կը տեսնէք որ ձեր խրատը հազիւ Թէ
 տրչրքը մ'է իր վեհ և տիեզերալուր հրամանին քով :
 Պարոն Ակոբ ձեր տրչրքն մտիկ չ'ըլլուիր, երբ
 ասոր փողը կը հնչէ և խիղճերը կը յուզէ . . . . . :
 Մի գարմանար ուրեմն եթէ ձեր խօսքերը կը մեր-
 ժենք, ինչպէս ձեր կեղծաւոր նամակը ընդունեցինք,
 երկմտելով . . . :

Ս. Ո.

Ա.ՉԱՏՈՒԹԻՒՆ Ի Պ. ԺԻՒԼ ՍԻՄՕՆԷ

On ne fonde rien de grand, rien de
 stable, rien d'utile, en dehors de la
 nature. (Jules Simon, La Liberté.)

Փրանսայի փիլիսոփայութիւնը հիմայ նոր փոփո-
 խութիւն մը կը կրէ, ու հին և ամուլ գրութիւնները
 ձգելով կ'սկսի գործնական ձևով երևիլ և քարոզուիլ
 հասարակութեան առջև : Նշանակելի փոփոխութիւն,
 որ, եթէ շարունակուի, երկու մեծ հետեւութիւն կ'ընայ
 բերել : Նախ՝ հոգեբանութիւնը իր յախշտակած գահէն
 կ'իջնէ և ալ մարդու արտաքին կազմը կեղևի մը չքաղ-
 դատուիր : Երկրորդ՝ միտքը իր տէրութեան եզրը կը
 ճանչնայ, և իր չափը կը շնորհով՝ զիտութեան զագածէն
 վեր չ'ծիր ու ամպերու մէջ չ'երերար : Գիտէ այսու-
 հետև, այն նուաաստիին պէս որ երկրիս պտոյտը ըրեր
 է, Թէ՛ իր ծիրը անհուն չ'է, և երկար դարձերէ ետք իր
 առջի կէտը պիտի հասնի, եթէ այեկոծ չկորսուի ան-
 դունդի մէջ կամ մայրի մը դէմ :

Այս նորոգումի շահատակներէն մէկն է Պ. Ժիւլ
 Սիմօն, որ քանի մը տարիէ ի վեր կ'աշխատի, ինչ-
 պէս ինք ևս կը խոստովանի « Փիլիսոփայութիւնը
 հպելի և ընդունելի ընել ամենուն » : « Կարգ ըստ կարգէ
 Պարո, խիղճի Ազատորթն, Բնական Արօքը ըստած
 զիրքերը հրատարակելէ ետև, Այսօր Ազատորթնը կ'ըն-
 ծայէ հասարակութեան և մեր դարու ամենէն կնճապի
 խնդիրը վերատին բննելու կը համարձակի, չյուսանա-

(1) Le devoir n'est pas un conseiller, c'est un maître.

JULES SIMON.

(autorité) վրայ կը խօսի և ոչ նուազ անկախութեամբ կը դատէ զայն : Մարդու բնական ազատութիւնը կ'եղբարորի ընկերութեան մէջ : Այս եղբը իշխանութիւնէն կը տրուի ոչ ազատութիւնը արելու համար, այլ զայն կարգաւորելու դիտաւորութիւնով : Փիլիսոփայ մատենազիրը կը մերժէ այն հակասութիւնը զոր ոմանք կ'ուզեն դնել իշխանութեան և ազատութեան սկզբունքի մէջ : Քաղաքակիրթ ժողովուրդ մը հաւասարապէս հետու կը կենայ անդուստ ազատութիւնէ մը որ կը տանի յանիշխանութիւն (anarchie), և ազատութիւնէ զուրկ իշխանութիւնէ մը որ բռնաւորութեան կը դառնայ թէ շուտ, թէ ուշ :

Պ. Ժիւլ Սիմօն երկարօրէն կը յայտնէ ընկերական այս երկու հիմքու ամեն խորութիւնը, և ինչպէս ազատութեան չափ՝ բարոյական օրէնքը զրեւ էր, իշխանութեան կապ կը դնէ ազատութեան անեղծելի իրաւունքը : « Իշխանութիւնը հարկաւոր է, կ'ըսէ, վասն զի մարդիկ բաւական լուսաւոր և արդար չ'են : Ասկէ կը ծագին երկու հետեւութիւնք : Նախ՝ իշխանութիւնը երկու որոշ պաշտօն ունի, — ստիպել զմարդիկ արդարութեան հնազանդիլ, և լուսաւորել զանոնք որ իրենց շահը լաւ մը իմանան : Նրկրորդ՝ իշխանութիւնը պէտք է որ նուազի համեմատօրէն զարգացումներու միտքին և մարդկային բարոյականութեան (1) : Իշխանութիւնը կրնար ըլլել արձակ, եթէ մարդ էր զլիսովին անկարող զինք կառավարելու : Իշխանութիւնը կրնար վերջուիլ եթէ մարդիկ էին կարող իրենց սարատարութիւնը լմանալ և անոր հնազանդիլ : » Նւրբանի մը էջ վար կ'աւելցընէ. « Տէրութիւն մը որչափ աւելի ազատ է, իշխանութիւնը այնքան սահմանաւոր : » Ուրիշ բառով ըսենք : Իշխանութիւնը մարդկային ընկերութեան մէջ օրէ օր նուազելու վրայ է իր տեղը ազատութեան ձգելով, վասն զի քաղաքակրթութիւնը չկրնար յառաջել երբ ազատութիւնը կը սրահիսի. ընդհակառակն ասոր ծաւալումը միայն իրեն ուժ կուտայ ճշմարիտ քաղաքացի և ոչ հպատակ շինելով տէրութեան մը մէջ :

Պ. Ժիւլ Սիմօն իշխանութեան ամեն ձեւերը մի առ մի բնենլէ ետև ընդհանուր մարդկութեան մէջ, կ'սկսի մարդկային մասնաւոր բազմութիւններու մէջ և անոր և ազատութեան փոփոխակի յարաբերութիւնները որոշել և սահմանել : « Նրեք տեսակ ընկերութիւն կայ, կ'ըսէ, առանին ընկերութիւն, կամ ընտանիք. քաղաքական ընկերութիւն, կամ Տէրութիւն. կրօնական ընկերութիւն, կամ գիտութիւն : » Նւ այս երեքին մէջ վերի յարաբերութիւնները միևնոյն չ'են :

« Իշխանութիւնը կը տիրէ ընտանիքի մէջ, կը նուազի օրէ օր տէրութեան մէջ և բոլորովին կ'անհետի գիտութեան մէջ : Հոս մարդու խորհուրդը ճշմարտութիւն կը բնատէ և կը հրատարակէ զայն արձակ անկախութեամբ մը . »

Չ'ենք կրնար, և ամեն մարդ կ'երեւակայէ ինչու, Պ. Ժիւլ Սիմօնին այս երեք նիւթի վրայ գրածը բովանդակել հոս, և կը հրաւիրենք լեզուագէտ ազգայինները որ աղբիւրին դիմեն, ու իրենց հետաքրքրութիւնը լեցընելէ ետև, աշխատին ընտանիքի վերաբերուած ճշմարտութիւնները Ասիաի մէջ տարածել : Հայք ազգութիւն չ'ունին, և դեղեկներուն անո՞ր անո՞ր ըսելը պէտք չ'է որ խաբէ զիրենք : Յանուցիլ ժողովուրդ մը կը շինեն, որ կը բազկանայ ընտանիքներէ : Ասոնց զիրկը կը գտնուին փրկութեան խարխալը, որ զիրենք նոր մրրիկներէ անվճարանց պիտի պահէ, և ասրանի յոյսը որ գամ բան զգամ պիտի մղէ Հայկեան բեկորը դէպ ի մի վայր և ի մի նպատակ : Հայերուն զխաւոր սարաքն է ուրեմն ընտանիքը կազմուրել և հոն ուղղել ամեն փոյթ և դարման : Ընտանիքը փոքր հայրենիք է. և եթէ հոնկէ քաղաքացիք չ'ենեն ի դուր մեծ հայրենիքի մը տեսիլով կ'երազեն ոմանք... : Վտարանդի հայութիւնը ընտանիքով և կրօնքով սրահուեցաւ : Կրօնքը, ուրացողի մատնութեամբ, թշնամի պետութեան մը գործի է այսօր և որովհետև իր առջի միտքիւնը չ'ունի և երեք ներհակ ազանդէ կը բազկանայ, Քորոսներու պէս կոյրեր միայն անկէ ակնկալութիւն կ'սպասեն... : Կը մնայ ընտանիքը, այսինքն առանին իշխանութիւնը որ կ'ըստեղծէ քաղաքացի... : Վերածնութիւնը, եթէ երբեք պիտի կատարուի այն, ուրիշ բառով չ'ունի, կը հաստատենք ևս, որ չկրնար ունենալ... :

Պ. Ժիւլ Սիմօն քաղաքական ազատութիւնը կ'ամփոփէ երեք սկզբունքի մէջ : Նախ՝ պէտք է որ գրուած օրէնքը ամեն տեղ ինքնամոլ կամքին յաջորդէ : Նրկրորդ՝ պէտք է որ օրէնքը օժէ և յարգէ մարդու բնական իրաւունքները : Նրկրորդ պէտք է որ տէրութիւնները վարուին ամեն սրարագայի մէջ իբրև սպասաւոր և սպաշտօնակալ հանրութեան շահուն : Պ. Ժիւլ Սիմօնի այս նիւթին վրայ ևս ըսածները խորին և ազնիւ նշմարումներ կը սրարունակեն, և թէպէտ աւելի Ֆրանսայի վերաբերին անոնք, սակայն զիրին է ամեն մարդու տեղական ճշմարտութիւնները ընդհանուրէն դատել և իր առնմին կարեւոր եղածը ընդունիլ :

Պ. Ժիւլ Սիմօն իր զիրքը կ'աւարտէ կրօնքի և խորհելու ազատութեան խնդիրը լուծելով : Փիլիսոփայական, իրաւաբանական, պատմական և կրօնական փաստ մը չծողոր, ամենը կը յիշէ, կը դատէ և ակններև ցոյց կուտայ որ այս երկու տեսակ ազատութիւնը լուսաւորութեան հիմեր են : Տող մը չկայ հոն որ մեր կարծիքներու դէմ սեպենք, և իբրոյր սրաէ կ'ընդունինք

(1) « L'autorité doit décroître proportionnellement aux progrès de la raison et à ceux de la moralité humaine. » (Երես 261.)

ՀԻՒՍԻՍԱՅԳ.

Քանի մը օր կայ Բարիդի լրագիրները հիւսիսայցի մը Երևումը հրատարակեցին մայրաքաղաքիս հօրիզոնին վրայ : Ահաւասիկ փոքր ծանօթութիւն մը հայերէն տետրէ մը քաղուած .

« Երկրիս հիւսիսային ու հարաւային լայնութեան աստիճաններու մէջ տարւոյ խիստ պզոյց տեսնները շատ անգամ Երկիրը ընդարձակ լուսով մը կը լուսաւորուի, որն որ Հիւսիսայց կ'ըսուի, բայց առիւ պէտք է Բեւեռական լոյս ըսել, որովհետեւ ինչպէս ըսինք, չէ թէ միմակ հիւսիսային, հասարակ հարաւային բեւեռին քովերն ալ կ'ըլլայ : Այս օգիւտեցողը հասարակօրէն արեւու մասնէն քեզ մը ետքը կ'երեւայ դէպ ի բեւեռին կողմերը, բայց քիչ մը դէպ ի արեւմուտք ծռելով : Գիշերահաւասարի մօտ աստիճանները տարւոյ ուրիշ ժամանակներէն առիւ յաճախ կ'երեւայ : Երեւալու կերպը ու զլիւստը մասուճքը կամ կերպարանքը այլ և այլ տեսակ է, անանկ որ վրան կատարեալ նկարագիր մ'ընելը գրեթէ անկարելի է : Երբեմն մթնշաղկն մէկ կամ երկու ժամ ետքը կ'երեւայ Երկիրնին հիւսիսային կողմերը իբրև մէկ տկար, մարած լոյս մը, որնոր չորս կողմի մոծը տկար կը լուսաւորէ, բայց երբեմն ալ երկիրնին այլ և այլ կողմերը յանկարծ բամբուած առանձին լուսաւոր դանգուածի մը պէս կը տեսնուի, որմէ արծաթափայլ շողշողուն ճառագայթներ կ'արձակին որոնց փայլունութիւնը աչուները կը խտտողէ, բայց շուտով մ'ան կ'անցնի :

Շատ անգամ խկզբան լուսաւոր շերտերը կամ ճառագայթները հազիւ թէ կը տեսնուին, բայց մեկէն արտաքոյ կարգի շուտութեամբ մը անանկ կը մեծանա ու կը փոխուին, որ լուսաւոր շողշողուն կամար կամ աղեղ մը կը ձեւացընեն, որն որ բոլոր երկրիս կամարին բարձրութիւնը կը բռնէ : Շատ անգամ զիտուած է որ մեծ կամարին քով պզտի կամար մ'ալ կ'ըլլայ, որոնք դէպ իրար կը շարժին, ու յանկարծակի լայն, փայլուն դանգուած մը կը կաղմեն : Երբեմն հորիզոնին հիւսիսային կողմէն լուսաւոր կամարին մէկ մասը դէպ ի երկիրնը կը վազէ, ու երբեմն ալ շատ մասունքներ իրարմէ այլ և այլ հեռաւորութեամբ դէպ ի վեր (երկիրնը) կը վազեն : Լոյսին այլ և այլ աստիճանի փայլունութիւնը, ու շուտ շուտ շարժումները տեսնողին շատ դարմանք ու զուարճութիւն կը սպաստեն :

Հիւսիսայցին երկրիս երեսէն ունեցած բարձրութիւնը հաշուներու ձեւքով այլ և այլ տեսակ գտնուած է, այսինքն 100 էն մինչև 700 մղոն, որն որ օգի սահմանէն շատ վեր ըսել է : Ասոր ինչ բանէ յառաջ զարուն վրայ եղած ամեն կարծիքները զեռ բաւական յազեցնող չ'են. ամենէն հաւանականը այն է, որ առ ալ յանկարծական երկարակամութեան երեսն էլիւր կը համարի, որն որ

հիւսիսային կողմերէն էլիւրով դէպ ի հասարակածի կողմերը կը քալէ : Ասոր ասանկ ըլլալը անկէ ալ առիւ հաւանական կ'ըլլայ, որ հիւսիսայցի աստեղ մագնիսական սլաքները իրենց հաւասարակշռութեան դիրքէն կը խոտորին, ու բնական գիտութեան փորձերը կը վկայեն որ կալիֆանեան երկարակամութիւնը մագնիսի ասեղին վրայ մեծ ազդութիւն ունի : Բայց այս երեւոյթին վրայ աղէկ տեսական մեկնութիւն մը շինելու համար զեռ շատ իրական բաներ կը սրահսին :

(Օղերևոյթաբանութիւն)

ՄԱՆՅՆ ԼԷՍՒՌՕ.

(Շարունակութիւն. Տես էջ 57. 66. 127. 142.)

Մէկ տարի անցեր էր Բարիդ գալէս ի վեր և Մանօնի ըրածներէն ամենէն լուր մը չ'էի ընդուներ : Առջի բերան մեծ արիւնթիւն պէտք եղաւ սրտիս բուռն եռանդը զսկելու համար, բայց Թիպէրժի անդու խրատները և իմ մտածութիւններս յաղթութիւն տուին ինձ այս ներքին մրրիկի դէմ : Վերջին ամիսները այնքան անվրդով հոսեր էին որ կը կարծէի թէ խապաւ պիտի մոռնամ այս յախշաակիչ և սիրազրուժ (perfidie) արարածը : Աստուածաբանութեան պարատունին մէջ հրապարակաւ քննութիւն տալու ժամանակը եկաւ : Շատ յարգի անձեր աղաչել տուեր էի որ պատիւ ընեն ինձ և ներկայ գտնուին քննութեանս : Այս կերպով անունս տարածուեցաւ Բարիդի ամեն թաղերու մէջ, ու մինչև սիրուի Մանօնիս տկանըը հասաւ : Անունիս քով արքայ վերադիրը տեսնելով ստուգիւ չճանչցաւ դայիս բայց հետաքրքրութեան մաս մը կամ զուցէ զղջում մը իս խաբէլուն (երբեք չկրցի որոշել թէ այս երկու զգայութիւնէն որք) իրեն սիրտը շարժեցին անունի մը համար որ այնքան խմբիս կը նմանէր : Ուստի Սօրպօնի եկաւ ուրիշ քանի մը տիկիներու հետ. ներկայ եղաւ քննութեան և անշուշտ դժուարութիւն չկրեց իս ճանչնալու :

Փոքր տեղեկութիւն մ'անգամ չ'ունեցայ այս այցելութեան վրայ : Ամեն մարդ զխէ որ Սօրպօնի մէջ մանր սենեակներ կան կիներու համար, ուր քաֆեի մը ետե կը նստին կը սրահուին : Քննութիւնէս ետե Սէն Սիւրբիս դարձայ փառքով պատկուած և շնորհաւորութիւններով բեռնաւորուած : Իրիկուն ժամը վեց կար : Գարձէս մէկ բողբ ետքը եկան ազգ ըրին ինձի որ տիկին մը զիս տեսնել կը խնդրէր Իսկոյն տեսնելու և խօսելու սրահը գացի : Ա՛՛՛ ինչ անակնունկի երեւումն. աչքերս Մանօնի վրայ ինկան : Նոյն ինքն Մանօն,

լուիրիկունը և այն ժամու մէջ յայտնած տրամաժեանս հաւատարմքը կը յիշես, պիտի տեսնես որ խիղճն համ-
զիստ է՛կր : Մեծ հարստութեան մէջ գտնուեցայ անոր
քով, այսու ամենայնիւ երանութեան համը է՛առի
երբէք իրմէ, ոչ միայն վասն զի քու զգայութիւններու
փափկութիւնը և կերպերու սիրելութիւնը է՛ունէր
անիկա, այլ և շնորհած անդուլ դուարեութիւններուն
մէջ սիրոյ յիշատակը և տնհատարմութեան խայժը
սիրտիս խորը կը գտնուէին : Թիպէրժը տեսած օրս
յետին աստիճան տակուժրայ եղայ : Իր սցեյլութիւնը
սիրտիս վրայ ընդունած թուրի հարուածէ մ՛աւելի
արինս խռովեց : Երեսը բոսէ մը նայելով դօրու-
թիւն է՛ունեցայ և կոնակ դարձնելով թողի զինքը :

ԱՊԵ ԲԲՆՎՈ.

(Պիտի շարունակուի.)

Ս.ՈՒՍ.Կ.

Ըլլիւ տը շ՛խօրօք անուն հանդէսը, որ պաշտօնա-
կան գոյն մ՛ունի, պարսիկ բարոյագէտի մը առակը չա-
փով կը հիւսէ և կը հրատարակէ իբրև խրատ անձոյլ-
տուութեան դէմ : Նոյն առակը Փրանքլէնի գիրքերու մէջ
ալ կը գտնուի, բայց ինչպէս հոն սպրդիլը յայտնի է՛է :
Թոյլտուութեան արձագանգ մ՛առնուլ Պարսկաստանի
կողմէ բաւական հետաքրքրութիւն մը կրնայ շարժել և
զոհ ենք որ Հայերուն ամենէն ոխերիմ թշնամի աղզի
մը մէջ գտնուէր են խմատուններ որք խիղճի ազատու-
թիւնը պաշտպաններ են մեղմիկ : Առակին քողը գրեթէ
միշտ ճշմարտութիւն մը կը պարհէ և Սատի բանահիւսը
իր կարծիքը որքան սքողէ, յայտնի թէ իր սիրտի մէջ
ազատութեան և մարդկութեան կիրքերը ունի եղեր :
Ահաառակի իր առակը :

« Կը պատմուէր առջևս թէ՛ բոլոր շարժած մը ուղևոր
չգնաց այն տունը ուր հայր Աբրահամի հիւրերը կ'ըն-
դունէր : Նահապետը, իր աղնիւ բարբին պատճառով,
այն ասան միայն առտուն կը ճաշէր երբ ոգորմէլի ու
անձի ուղևոր մը կուգար իր դուռը կը դարձէր : Այս
պարագայի մէջ տունէն դուրս ելաւ, ամեն զին նայեցաւ
և հովիտին այլ և այլ կողմերը դնեց : Անսպաստի մը
մէջ տեսաւ մինակուկ մարդ մը որ կը դողար ուռնիի
պէս և որուն դէմքը ու մազերը ճերմկիւր էին դա-
ռամութիւնէն : Սիրալիր բարև մը տուաւ անոր և առա-
տասիրտ մարդերու սովորութեան համեմատ իր տունը
օժելու հրաւիրեց այս ձև. « Ո՛վ դու որ սիրալի ես ինձ
աչերուս շիբին պէս, հաճէ ընդունիլ իմ սեղանի հացը
և աղը : »

Ստարականը հրակրքը ընդունելով՝ ոտքի ելաւ և

և բալելու սկսաւ, վասն զի շուտով զգաց Նահապետին
վեհամտն բարբը : Հիւրանուէրն պահապանները յար-
գանքով խոնարհ ձերք նստել տուին : Տանուաէրէն հրա-
ման տուելով սեղանը պատրաստեցին և ամեն մարդ
ասոր բօլորտիքը նստաւ : Երբ բազմականը Պիտ
իլլան ըսելու սկսան, Հայր Աբրահամ տեսաւ որ
ձերք կը լուէ և բառ մը չհանէր բերնէն : « Ո՛՞ ձեր հինօ-
րեայ, ըսաւ ան ատեն Նահապետը, է՛եմ նշմարէր որ
հոգեւեաներու (contemplatifs) պէս անկեղծութիւն և սէր
կրէս քու վրայ : Սակայն մի՞թէ չվայլեր որ քու օրական
հացը ուտելու ժամանակ գոնէ կրկնես Աստուծոյ
անունը որ քեզ կուտայ դայն : « Քու աղանդը է՛եմ ըն-
դունիր, պատասխան տուաւ օտարականը, վասն զի
անոր վարդապետութիւնը չլսեցի հրուարշտներու զխա-
տորէն » : Հիւրընկալու Նահապետը հոսկեցաւ այն ատեն
որ ձեր ոգորմէլին Կէպր է : Թուրքուտուրով վունեց դա-
նիկա իբրև օտար կրօնքի մը դուակ, վասն զի սուրբ
անձերու համար այն մարդը, որ կը պղծի, ատելի է :
Բայց Քարբիէլ հրեշտակը եկաւ զինքը գտաւ և կշտամ-
բեց խստիւ ամենակալ Արարիչին կողմէն. « Ո՛՞ Աբրա-
համ, ես անոր հարիւր տարի կեանք և ուտեստ տուի
ամեն օր, և դու հիմա զղուանք կ'զգաս անոր վրայ, կտոր
մը հաց տալէն ետև : Նե՞է հուրի առջև ձունը կը դնէ,
մի՞թէ այս առիթ մ'է որ առատաձեռնութիւնդ կասի » :

ՍՍՏԻ.

Ա.ԶԳ.

Կը փութանք ազդ առնել հասարակութեան որ Արև-
մուտքին Պօլսի զործակալութիւնը յանձնուեցաւ մե-
ծարգոյ Թ. Մելիքեանի, որ Նաբօլիի տէրութեան դես-
պանատունին թարգման է : Հոն կը գտնուի նաև իր
գրատունը ուր ստորագրողը կը հրաւիրուին երթալ
և մեր հանդէսին վերաբերուած ամեն տեղեկութիւն-
ները առնուլ :

Համարատու Տըլէրք.